Biblioteca de «Lo Teatro Regional» — Obra n.° 82

FAIXA Ó CAIXA

COMEDIA EN UN ACTE, EN PROSA

ORIGINAL DE

PERE REIG Y FIOL

Estrenada ab satisfactori éxit en lo Teatro Catalá
instalat en lo de Romea
la nit del 11 de Janer de 1897

Preu: UNA pesseta

«Lo Teatro Regional», Plassa del Pi, 3, 2.on - Barcelona, 1897

FAIXA Ó CAIXA

FAIXA Ó CAIXA

COMEDIA EN UN ACTE, EN PROSA

ORIGINAL DE

PERE REIG Y FIOL

Estrenada ab satisfactori éxit en lo Teatro Catalá
instalat en lo de Romea
la nit del 11 de Janer de 1897

BARCELONA
Biblioteca de «Lo Teatro Regional»
Plassa del Pi, núm. 3, 2on
1897

REPARTIMENT

Personatges		Actors
D.ª VICTORIA . .	44 anys	D.ª Ana Monner
LEOCADIA	20 »	Srta. Carme Planas
DON CÁNDIDO. .	50 »	D. Jaume Capdevila
DON BARTOMEU	54 »	» Jaume Borrás
EUSEBI	24 »	» Hermenegild Goula
VALENTÍ	28 »	» Cassimiro Ros

Tipografía La Académica, Ronda de la Universitat 6. — Teléfono 861

Acte únich

Sala despaitx de un metje d' apariencia modesta, porta al fons y una á cada part lateral. Dreta ó esquerra, las dels actors.

ESCENA PRIMERA

DONYA VICTORIA *y* LEOCADIA

LEO. (*Entrant per 'l fons esquerra.*) Crida, mamá?

VICTORIA Digas á la Dolores que fassi llus á la milanesa.

LEO. Res més?

VICTORIA Que porti arrós per ferlo ab sigrons ó be ab carbassa.

LEO. Ab carbassa, no!

VICTORIA No sabs que 's dia de peix?

LEO. Ja ho sé, pero que 'l fassi ab un altre cosa.

VICTORIA Déixat de ximplerias y fes lo que dich.

LEO. Diré que porti sigrons, que la carbassa no m' agrada y á més porta mals resultats.

VICTORIA L' arrós ab carbassa?

LEO. Sí, senyora.

VICTORIA Que n' ets de bleda!

LEO. Mamá! (*Com corretgintla.*) No parli d' aquesta manera, may sabrá estar en societat.

VICTORIA No hi puch fer més. En vinch de familia.

LEO. Com!

VICTORIA Qu' es el meu parlar.

LEO. Pero avuy las circunstancias obligan, el papá es metje.

VICTORIA Sense malalts.

LEO. Pero es metje!

VICTORIA Ningú l' hi nega.

LEO. Tenim bona posició.

VICTORIA Gracias al oncle Felip.

LEO. Pero la tenim.

VICTORIA Tampoch ho nego.

LEO. Tenim casa propia, y...

VICTORIA Uy, uy, uy; com t' enfilas!

LEO. Res d' aixó. Vuy dir que passém als ulls de la societat per familia distingida, y 'l seu parlá.,.

VICTORIA Ta, ta, ta, ta! Veurás prou. Ja m' escataré la llengua y parlaré fi. Ves á dir á la minyona lo que sabs.

LEO. Está be. Y si ve l' Enrich?

VICTORIA Vet aquí 'l teu pensament. No més tens aquesta deria.

LEO. Jo!

VICTORIA Tu no, 'ls vehins. Y creume que 'l planyo.

LEO. Per qué?

VICTORIA Perque acabarás per ferlo tornar ximple.

LEO. Gracias per 'l concepte que 'm te.

VICTORIA Ja 't dich que s' ha de carregar de paciencia.

LEO. Y que no crech que may la perdi.

VICTORIA Aixó es molt dir.

LEO. Es que 'm consta.

VICTORIA Ey tu, apoch apoçh! Qué 's lo que 't consta?

LEO. Ay, ay! Que may s' enfadará ab mi.

VICTORIA Per qué?

LEO. Perque... Me 'n dono vergonya!

VICTORIA Vina ab papererias: Digas.

LEO. Perque m' estima.

VICTORIA No n' hi ha prou, y sino mirans á nosaltres. Ves si 'ns estimem ab lo teu pare, y á pesar d' aixó ves quants cops me l' ha fa perdre.

LEO. Es que l' amor del papá no es com el del Enrich.

VICTORIA Deu ser diferent de las personas.

LEO. No dona, tot ho entent al revés? Vuy dir que l' estimació del Enrich es filla del primer amor, y la del papá...

VICTORIA Just, posam á plat de segona mesa!

LEO. No mamá! Vuy dir...

VICTORIA Veurás deixemho, no 'ns entendriam.

LEO. Es lo millor.

VICTORIA Pero no, tornemne á parlar. Qui es aquet Enrich que tant t' entabana y que jo encare no coneixo?

LEO. El jove que toca 'l piano á casa donya Pepeta.

VICTORIA Pianista!

LEO. D' afició. Pero toca molt be y diu que vol ensenyarmen.

VICTORIA De qué, de tocá 'l piano? Ja 'n parlarém.

LEO. Y be que l' hi sembla d' aquet jove?

VICTORIA Si no 'l conech.

LEO. Y are! No 's recorda que diumenge passat quan tocaba els rigodons l' hi vaig ensenyar.

VICTORIA Sí, tens rahó, recordo que 'm vas parlar d' ell, pero com estaba distreta ab una senyora del meu costat, no m' hi vaig ficsar.

LEO. Pero si 'l veya no 'l recordaría?

VICTORIA Ho dupto, ja sabs que no soch molt fisonomista.

LEO. Avuy el coneixerá.

VICTORIA Avuy!

LEO. Sí, vindrá á demanar al papá lo consentiment per visitarnos y després...

VICTORIA Ja ho entench.—Y cóm ho sabs?

LEO. Perque m' ho va dir.

VICTORIA Y com m' arreglo per dirho al teu pare tant de cop y volta ell qu' está pitjor que jo.

LEO. Qué vol dir?

VICTORIA Que jo encare te 'n había sentit parlar d' aquet jove, pero ell n' hi sap que siga al mon.

LEO. L' hi diu axís que 'l vegi.

VICTORIA Just, bon encarrech! li dius tu, jo no m' embolico. No se perque ho tenías tant callat?

LEO. Y are, si l' hi acabo de dir.

VICTORIA Just, jo hauría esperat més, y que aquet jove s' hagués presentat avans de saberho nosaltres.

LEO. Es qu' ell no vindrá.

VICTORIA No?
LEO. Es dir sí.
VICTORIA Cóm quedém?
LEO. Que primer vindrá el seu papá y després ell...
VICTORIA Això ja m' agrada més. Hi veig formalitat.
LEO. Una cosa me va dir, que 'l seu papá al venir ho fará com á malalt.
VICTORIA Es dir que no está bó?
LEO. Sí senyora que ho está.
VICTORIA No t' entench.
LEO. Que fará veure qu' está malalt.
VICTORIA Quina ximplería.
LEO. Crech que 's un medi de que 's vol valer per no estar violent al presentarse.
VICTORIA Fas be d' atvertirho. Avisaré á n' en Cándido. Quin paper representaría si receptés sobre una malaltía que no existeix.
LEO. Perxó 'm va avisar.
VICTORIA Bueno: Ves, que la Dolores deu esperar ordres per anar á plassa.

ESCENA II

Ditas y VALENTÍ. (*Per 'l fons dreta.*)

VALENTÍ Senyora. Hi ha un subjecte que demana al senyor.
VICTORIA No sab que no hi es?
VALENTÍ Ja l' hi he dit. Pero diu que per l' assumpto que 'l porta lo mateix l' hi es el senyor que vosté, y jo l' hi he dit...
VICTORIA Qué?

VALENTÍ Que vosté era á casa, y ha demanat per entrar á véurela.

VICTORIA Quí será?

VALENTÍ Oh!

LEO. No atino.

VICTORIA No deurá ser cap malalt quan vol parlar ab mí.

VALENTÍ No 'n fa pas la cara.

VICTORIA Abiat sortirém de duptes. Fássil entrar. (*Valentí surt per 'l fons dreta.*)

ESCENA III

VICTORIA *y* LEOCADIA

VICTORIA Qui deurá ser.

LEO. Pot ser es D. Bartomeu.

VICTORIA Quí es aquet senyor?

LEO. El papá del Enrich.

VICTORIA No pot ser.

LEO. Per qué?

VICTORIA Dona si s' ha de presentar com malalt, com vols que 'm demani á mi.

LEO. Te rahó.

VICTORIA En fi no 'ns hi capfiquém, aviat ho sabré. Ves no vuy, per lo que podria ser, que 't vegi, aixís parlarém ab mes llibertat.

LEO. Y qué l' hi diré á la Dolores?

VICTORIA Que porti llus y carbassa.

LEO. Carbassa, no!

VICTORIA Que porti 'l que vulguis. (*Leocadia s' en va fons esquerra.*)

ESCENA IV

VICTORIA, *á poch* EUSEBI

VICTORIA Qui deurá ser! No atino. Y si fos 'l papá de aquell jove... En fi veurém.

EUSEBI (*Per el fons dreta: tipo calaveron, parlará depressa y may estará quiet.*) Deu la guart.

VICTORIA Per servirlo.

EUSEBI Don Cándido?

VICTORIA Es fora.

EUSEBI Ja ho sé. M' ho ha dit el criat.

VICTORIA Donchs perque ho pregunta?

EUSEBI Per saberho més del cert.

VICTORIA Qué se l' hi oferia?

EUSEBI Molt y poch.

VICTORIA Vosté dirá.

EUSEBI Soch solter.

VICTORIA Me 'n alegro.

EUSEBI Jo també; ascolti. Tinch vint y quatre anys, soch fill únich, el meu pare gosa de bona posició, y...

VICTORIA Y qué?

EUSEBI Esperis dona, aviat sabrá perque vinch. Me dich Eusebi. Bon nom vritat? El meu padrí s' en deya, y res, va voler que 'm digués com ell.

VICTORIA Bueno si, pero...

EUSEBI No he tingut relacions ab cap noya, no conech cap vici, y...

VICTORIA Acabará d' una vegada. (Quin belluguet!)

EUSEBI Are, are! No s' enfadi, ascolti. Vosté te una filla que m' agrada molt, á n' ella

crech que també l' hi simpatiso, en fi, qu' els dos simpatisém, y vinch per demanarli que 'm permeti relacionarmi y més tart deixarmhi casar. Ja sab l' objecte de ma visita; are contesti.

VICTORIA Qué diu que vosté...!

EUSEBI Lo que ha sentit, sí senyora.

VICTORIA Y vol que jo...!

EUSEBI Donchs quí? Qué vol que tiri al dret sense enterarla? Bueno, bueno, no hi tinch res que dir. Gracias mamá, sogra moltas gracias!

VICTORIA Ta, ta, ta, ta! (Quin tabalot!)

EUSEBI Qué s' hi oposa? No ho fassi, vosté no 'm coneix.

VICTORIA No dich aixó. (Deu ser tocat, seguimlhi la beta.) Es que m' ha deixat sorpresa.

EUSEBI Res de sorpresas y sense embuts: Si ó no.

VICTORIA Pero si encare no se...

EUSEBI Lo que presumía, s' hi oposa! ho esperaba. Pero aixó no será cap obstacle. La vuy ho sent, la vuy y será meva.

VICTORIA Qué diu?

EUSEBI Que será meva. No faltaría mes! Vosté no pot oposarsi, ni torsar la seva inclinació. Qué dich seva! Nostre. No es vosté qui te de fer la seva felicitat.

VICTORIA Ah no?

EUSEBI No.

VICTORIA Donchs quí?

EUSEBI Jo.

VICTORIA Vosté! Veurá acabém. Fassi el favor....

EUSEBI Es dir que hi consent? *Corriente*, no 'n parlém mes. Puch fe venir al papá no es vritat? Está be. Vol que vingui avuy?

Bueno vaig á buscarlo. Torno aviat, hasta després, passiobé mamá, hasta la vista. (*Tot atolondrat encaixa donantli una estirada que per poch fará caure á donya Victoria y surt per 'l fons dreta.*)

EUSEBI (*Tornant á entrar.*) Permetim, falta un detall.

VICTORIA Veurá no s' acosti.

EUSEBI Que l' hi faig por?

VICTORIA Sí, senyor.

EUSEBI Y are! Vingui dona.

VICTORIA Miri que crido!

EUSEBI Alto 'l foch, ja estich parat.

VICTORIA Qué vol?

EUSEBI Qué tardará molt á venir el sogre?

VICTORIA Y are! Acabém don...

EUSEBI Eusebi per servirla, ja l' hi he dit.

VICTORIA Es que la noya...

EUSEBI Comprench lo que vol dir que m' estima, ja ho sé, jo també á n' ella. Fins després.

VICTORIA No, home: posis á to. La noya are 'm parlaba.

EUSEBI De mí? M' ho pensaba.

VICTORIA No, senyor. Del papá de un jove.

EUSEBI Sí, sí, del meu, ho preveya.

VICTORIA Donchs preveya malament. Perque si es cert que parlaba d' un papá, aquest no es el de vosté.

EUSEBI No!

VICTORIA No.

EUSEBI Qué 's pensa que vinch del hort?

VICTORIA Del hort, no: De la vinya.

EUSEBI Senyora!

VICTORIA Qué vol, que?

EUSEBI Res, perque parlaban del tal senyor?

VICTORIA Perque la noya m' ha dit...

EUSEBI No m' ho digui! No vuy saberho! Un rival! Jo tenir un rival! No 'm faltaba sino aquesta! Pero no hi fa res, tinch pit per tot y passaré per demunt de tot. Quí es? Com se diu? Pero no, no ho digui ja ho sabré! Més que saberho, 'l trobaré, el desafiaré, el mataré, y...

VICTORIA Reina santíssima!

EUSEBI Ja ho sab. Resi per ell. (*S' en va desesperat per 'l fons dreta.*)

ESCENA V

DONYA VICTORIA

VICTORIA Pero qué 's aquest enredo! Quí deu ser aquest beneyt! Encare no torno del susto. Quin belluguet, ni l' argent viu. Y are com m' arreglo, aquest ximple es capás de tornar y promoure un esbalot. Qué faig? Avisaré al criat, enteraré á la noya... diré res á n' en Cándido... no sé que fer... Bah, bah, no mereix tanta importancia, callaré.

ESCENA VI

Dita y DON CANDIDO (*Per el fons dreta.*)

VICTORIA Ets tú?

CANDIDO Bon dia.

VICTORIA Qu' erats fora?

CANDIDO No ho veus. Vinch de fer una visita. (*Treyentse 'l sombrero que 'l deixará sobre l' escriptori.*)

VICTORIA Quina estranyesa.
CANDIDO Ben mirat ja tens rahó.
VICTORIA Pero no 'm val.
CANDIDO Que hi farás, ja hi fet á tots y no crech que als cincuanta anys despunti en la carrera.
VICTORIA Y es de gravetat aquest malalt?
CANDIDO Cá, malaltia de cinch pessetas.
VICTORIA Qué vols dir?
CANDIDO Dugas visitas.
VICTORIA No vas be. Fes com fan los demés.
CANDIDO Qué fan?
VICTORIA Allargar malaltias.
CANDIDO Aviat está dit.
VICTORIA Més depressa está fet.
CANDIDO Com?
VICTORIA Ab llit y dieta; es la gran recepta.
CANDIDO Aixó no ho faré may.
VICTORIA També no tindrás malalts.
CANDIDO Tampoch los necessito.
VICTORIA Donchs no 't queixis.
CANDIDO Jo! Si ets tú la que ho fas.
VICTORIA Deixemho correr.
CANDIDO Es lo millor.
VICTORIA Pero no, parlemne més.
CANDIDO Més!
VICTORIA Si no 'm recordaba. Avuy vidrá un altre malalt.
CANDIDO Un altre!
VICTORIA Sí.
CANDIDO Veus! Nega que tot es comensar.
VICTORIA Oh, esperat! Que 'l que vindrá está més bo que nosaltres.
CANDIDO Més bo que jo, no hi passo!
VICTORIA Ni que jo tampoch.

CANDIDO Allavoras digas tant bo com nosaltres.

VICTORIA Bueno sí, aném al cas.

CANDIDO Aném.

VICTORIA Aquest senyor vindrá á consultarte sobres una malaltia.

CANDIDO No dius qu' está bo?

VICTORIA Y que hi fa. Tu recepta.

CANDIDO Aygua ab bolado?

VICTORIA Aixó. Pero mira de fe 'l sabi, perque ve per altre objecte.

CANDIDO Si no t' esplicas...

VICTORIA Clá y net: Es el papá d' un jove que 's diu Enrich, y vindrá per coneixer al pare de la Leocadia.

CANDIDO Com! Y are! Que n' ha de fer que jo siga 'l pare de qui soch? Y qué 'n tinch de fer que siga 'l papá de qui dius?

VICTORIA Sí que 'n tens de fer.

CANDIDO Jo!

VICTORIA Tú, sí. Encare no ho entens?

CANDIDO No.

VICTORIA Que 'ts llus!

CANDIDO Gracias.

VICTORIA No hi ha de qué. Aquest Enrich, estima á la noya, y el seu pare... m' entents?

CANDIDO Vindrá á demanármela.

VICTORIA No, home! No corris massa.

CANDIDO Ja m' he aturat.

VICTORIA Segons comprench vindrá ab lo pretest que t' he dit, per pendre referencias, y després...

CANDIDO Ah, vaja ja ho veig! Fará la demanda?

VICTORIA Just.

CANDIDO No m' agrada.

VICTORIA Per qué?

CANDIDO Perque busca massas entrebanchs.

VICTORIA Milló, val més aixís: Que *las cosas de palacio*...

CANDIDO Sí, van *despassio:* Pero aquí som á casa y no allá ahont resa l' adagi. Aném á pams. Quí es aquest Enrich?

VICTORIA Que 't diré jo... no 'l conech encare... pero sé que 's molt atent... que toca 'l piano... que 's molt instruit... en fi, que 's tota una persona.

CANDIDO Me n' alegro. Diré que no.

VICTORIA Dirás que sí.

CANDIDO No.

VICTORIA Sí.

CANDIDO Quí mana á ca 'n Ribot?

VICTORIA En aquest assumpto jo.

CANDIDO Pero no veus que axó de tocá 'l piano no l' hi pot donar pá?

VICTORIA Es que no ho necessita.

CANDIDO Y com ho sabs?

VICTORIA Perque la noya m' ho ha dit.

CANDIDO No estich per musicas.

VICTORIA Donchs hi estarás.

CANDIDO Victoria!

VICTORIA Cándido? (*Cuadrantse.*)

CANDIDO Vaja no! No tinch casa per tal moble.

VICTORIA Veurás are no convé que 'ns enfadem, deixemho per més tart. Lo que tens de fer es que quan vinga aquest senyor, ascoltarlo, veure del peu que 's dol, y si es rich... te bona posició... lo demés... comprens?

CANDIDO Ja veig ahont vas. Vols que 'm ficsi ab la butxaca del sogre, descuidant la probabilitat de vida del gendre.

VICTORIA Aixó.

CANDIDO No ho logras.

VICTORIA Cándido!

CANDIDO No cedeixo, que ja sabs que prefereixo un senzill traballador de bona conducta, que no un home com el que dius, que del traball neix 'l descans.

VICTORIA Sí, del treball neixan e.s... No 'm fassis dir disbarats. (*Apareix per el fons dreta 'l criat.*)

ESCENA VII

Dits y VALENTÍ. (*Per el fons.*)

VALENTÍ Don Cándido. Hi ha una visita.

CANDIDO Quí es?

VALENTÍ Un senyor de mitja edat.

VICTORIA Es ell!

CANDIDO (*Després de pensar una mica rascantse 'l cap diu al criat.*) Fássil entrar. (*Valentí surt per el fons dreta.*)

ESCENA VIII

DONYA VICTORIA *y* DON CANDIDO

VICTORIA No fassis cap bunyol.

CANDIDO Que vols dir.

VICTORIA Que ve com á malalt.

CANDIDO Ja veurás com l' enllesteixo.

VICTORIA No sigas aixís. Ascolta 'l que digui, pot ser que ni parli de res de lo que pensas.

CANDIDO Be, deixaho per mí, seré sols el metje. Pero si 's descarrila!...

VICTORIA Ja es aquí! (*S' en va cap á la porta lateral esquerra tot dihent.*) (Tinch una por que no fassi una eczagallada... Vigilaré!)

ESCENA IX

DON CANDIDO *y* DON BARTOMEU

BART. (*Ve per el fons dreta quedant dret ab lo sombrero á la má en lo mateix llindar.*) Es vosté 'l senyor doctor?

CANDIDO (*Que s' haurá assentat al escriptori en actitut d' estar ocupat llegint un llibre, aixeca 'l cap per mirar á don Bartomeu dihent.*) Servidor... (*Reconeix á don Bartomeu y s' aixeca corrents abrassantse.*) Pero qué veig! Bartomeu!

BART. Cándido! Quí s' habia de pensar que fossis tú!

CANDIDO (Prudencia.) (*Apart.*) Quina casualitat!

BART. Ja pots dirho. (*Apart.*) Quina planxa! No 'm trobo ben refinat, y parlant l' altre dia ab una familia amiga, respecte malaltias y metjes, me varen parlar de tú com una notabilitat, pero sense dirme 'l teu nom y sí sols las senyas de ta casa.

CANDIDO Permetem. També podríam assentarnos per esplicarte ab més comoditat.

BART. Com vulguis.

CANDIDO Seu aquí. (*Senyalant la cadira que hi haurá més aprop de la taula-despaitx, y seyent ell al seu costat ab altre cadira que hi acosta.*)

BART. Quin temps aquell que tots dos anavam per aquets mons de Dèu, tú estudiant en medicina...

CANDIDO Y tú meritori de comers.

BART. Y qué tal, com te va la carrera? (*Després apart diu.*) (Busquem datos.)

CANDIDO Molt be.

BART. Tens molts malalts.

CANDIDO No m' entench de feyna, en tot lo dia no puch deixá 'l cotxe.

BART. Bravo! Aixís deus tenir una posició molt desahogada.

CANDIDO Al contrari molt encongida. Figurat tot lo dia ficat al cotxe. Oh, y de metje que 's com si diguessim una xicra ab rodas.

BART. Ja, ja, ja! Sempre serás plaga. (*Rihent.*) Y quants fills tents?

CANDIDO Un.

BART. Que 'l fas seguir carrera?

CANDIDO Com! No, home, si es una noya!

BART. Ah!

CANDIDO (*Apart.*) (Vaja fa be 'l paper! are 'm toca á mi.) (*Alt.*) Y tú?

BART. A mí no m' anat del tot mal. Tinch un fill... Oh, segú que 'l deus coneixer? Es tot un pianista.

CANDIDO Ah, es pianista! No 'l conech. (*Apart.*) (Ni ganas.)

BART. Es jove, pero ja ha mogut molt soroll.

CANDIDO (*Apart.*) (Deu picá fort.) (*Alt.*) No m' hi ficso ab detalls de luxo. Parlém de lo que 't porta aquí.

BART. De lo que 'm porta?

CANDIDO Sí, home. No vens á veure al metje?

BART. Ah, sí! No 'm recordaba.

CANDIDO Sí que será grave la malaltia quan ab tanta facilitat t' olvidas d' ella.

BART. Que no es grave! Més de lo que pots pensar.

CANDIDO Ningú ho diria.

BART. (*Apart.*) (Sospita, malo!) (*Alt.*) No sé per qué?

CANDIDO Perque un malalt, al anar á casa 'l metje, sols te un punt ficso; lo seu suf-friment, y tú...

BART. Es que 'l meu mal no es continuo.

CANDIDO No?

BART. No. Com te diré, es un mal...

CANDIDO Que no vol soroll...

BART. No ho prenguis á broma.

CANDIDO Rès de broma. De qué 't queixas? (*Ap.*) (A veure si riurem!)

BART. Ni sé com comensar. (*Apart.*) (Are 't veuré maco!) (*Alt.*) Al dematí quan me llevo...

CANDIDO Tens fret?

BART. Endevinat. Després...

CANDIDO Caló?

BART. Aixó.

CANDIDO No t' espliquis més, ja sé que tens.

BART. Sí?

CANDIDO Caló y fret lo que tenen més de quatre. Deixam pendre 'l pols. (*Cándido pren lo pols primé una má, després l' altre.*)

BART. Qué 't sembla?

CANDIDO Un xich mogut.

BART. Es dir que tinch febre?

CANDIDO Are com are no, pero pot venir.

BART. Vols dir.

CANDIDO No hi tinch dupte. Mira ab lo temps variable que fa te 'n vas á casa, y quan estigas entressuat te plantas en mánigas de camisa á la finestra...

BART. Y qué?

CANDIDO Pulmonia al canto y desseguit febre.

BART. Estás de broma. (*Mitj rihent.*)

CANDIDO Mira, fes la proba. No 'm preguntas? Aquí tens la resposta: Lo que tu tens, es altre malaltia.

BART. Un altre!

CANDIDO Sí: Malaltia de salut.

BART. No t' entench.

CANDIDO Qu' estás tant ó més bo que jo.

BART. No pot ser!

CANDIDO Veurás: prou comedias que no se com he pogut aguantar tanta ximplería. (*Cremantse.*)

BART. Cándido! (*Sorprés.*)

CANDIDO Se que 'l motiu de venir á veurem es cosa del teu fill.

BART. Com!

CANDIDO Vaja ves! No ximplejém altra vegada. Ho se tot.

BART. Donchs bueno, entesos; deixém la broma y parlém formals. Sabs per lo que vinch?

CANDIDO Sí.

BART. Y qué 'm contestas?

CANDIDO Que no pot ser.

BART. No?

CANDIDO No.

BART. Per qué?

CANDIDO Perque 'l que vulgui á la meva filla, no vuy que toqui 'l piano.

BART. No?

CANDIDO No. Y com lo teu fill te aquesta fal-lera. no crech que puguém fer res.

BART. Déixat de tonterías.

CANDIDO Soch inexorable.

BART. Per tant poca cosa sacrificarás la ventura dels nostres fills?

CANDIDO Aixó dependeix de tu ó be d' ell.

BART. Qué vols dir?

CANDIDO Que no 'l toqui mes, y está tot arreglat.

BART. Aixó, Cándido, es impossible.

CANDIDO Donchs, Enrich, no farém res.

BART. Es dir, qu' ets tossut?

CANDIDO En aquest punt, sí.

BART. Llavoras seré jo qui tindré de formalisarme y privarlo de tocar.

CANDIDO Y vols dir que 't creurá.

BART. T' ho garanteixo (*Apart.*) (Al menos per uns quants dias.)

CANDIDO Aixís no 'm parlém mes.

BART. Entesos?

CANDIDO Entesos. (*S' aixeca y encaixa.*)

BART. Adeu. Be dech poder fer venir l' Enrich?

CANDIDO Com vulguis. A qui es á casa vostre. Adios. (*Toca 'l timbre. Surt per el fons dreta Valentí.*)

ESCENA X

Dits y VALENTÍ

CANDIDO Acompanyi al senyor. Han portat cap recado?

VALENTÍ No senyor, pero hi ha un jove que s' espera per entrar.

CANDIDO. Que passi. (*Don Bartomeu y Valentí surten per el fons dreta.*

ESCENA XI

DON CANDIDO

CANDIDO Qui s' habia de pensar que fos lo fill d' en Bartomeu 'l que m' habia de ser gendre. Me n'alegro; del mal el menos.

ESCENA XII

Dit y EUSEBI. (*Ve per el fons dreta ab lo barret posat. Presentará 'l mateix tipo anterior.*)

EUSEBI Deu lo guart.
CANDIDO Per servirlo.
EUSEBI Don Cándido?
CANDIDO Servidor. Segui. (*Senyalantli una cadira.*)
EUSEBI Gracias, no estich cansat.
CANDIDO No hi fa res, estará mes be.
EUSEBI Com vulgui... (*S' assentan.*)
CANDIDO Cubreixis.
EUSEBI Gracias, es comoditat. (*Se treu y torna á posar el sombrero.*)
CANDIDO Vosté dirá. (*Apart.*) (Será un beneyt.)
EUSEBI Sab perque vinch?
CANDIDO M' ho penso.
EUSEBI Potser que no.
CANDIDO Donchs, no m' ho penso.
EUSEBI Vosté 'm coneix?
CANDIDO No senyor.
EUSEBI Jo sí.
CANDIDO Me n' alegro. De que 's queixa?
EUSEBI De que 'm queixo!
CANDIDO Sí. D' ahont?
EUSEBI D' aquí. (*Senyala 'l cor.*)

CANDIDO Que hi te palpitacions?

EUSEBI No ho se. Pero aixó es una caldera. (*Donantsi cops.*)

CANDIDO No piqui tant fort que pot fer saltar las válvulas!

EUSEBI Es de triple espansió, son ben asseguradas.

CANDIDO A veurer. (*Va per pendrer lo pols.*)

EUSEBI Qué fá?

CANDIDO Regoneixe 'l manómetro.

EUSEBI Deixis de tonterías! Aqui tinch el mal. (*Tornantse á picar al cor.*)

CANDIDO Ja m' ho ha dit.

EUSEBI Y donchs?

CANDIDO La causa sí, pero l' efecte no.

EUSEBI Sí, senyor. Causa y efecte.

CANDIDO (*Apart.*) (Vaja es boig.) (*Alt.*) Ascolti home, deixim pendre 'ls pols.

EUSEBI Lo que 'm pren es per' altre cosa. Jo no estich malalt.

CANDIDO Ah no! (*Apart.*) (Segona edició, estich de pega!)

EUSEBI Es dir sí!

CANDIDO Com quedém?

EUSEBI Vuy dir que 'l meu mal...

CANDIDO Sí, com l' altre, tampoch vol soroll.

EUSEBI Qui es aquest altre?

CANDIDO Un senyor que ha sortit quant vosté ha entrat.

EUSEBI Ja l' hi vist. Donchs sí, vosté ho ha endevinat. Aqui hi ha 'l pot de la confitura. (*Al cor.*)

CANDIDO Tornemhi! Vol dir que 's aquí?

EUSEBI Sí, senyor.

CANDIDO S' equivoca.

EUSEBI Donchs ahont!

CANDIDO Al cap. Vosté no está bo.

EUSEBI Don Cándido! (*Aixecantse.*)

CANDIDO Jove! (*Fent lo mateix.*)

EUSEBI Res! (*Després de mirarlo de dalt á baix y tornan á seurer.*)

CANDIDO Ré! (*Mateix joch.*)

EUSEBI El meu mal es aquí y vinch perque m' hi posi remey. (*Senyala al cor.*)

CANDIDO Jo!

EUSEBI Vosté.

CANDIDO Pero si 's nega á lo principal.

EUSEBI Qué 's lo que nego!

CANDIDO A deixarse reconeixer.

EUSEBI Y per qué m' ha de reconeixer vosté?

CANDIDO Per medicarlo.

EUSEBI No 'n te necessitat.

CANDIDO Ah, no?

EUESBI No. N' hi ha prou esplicantme.

CANDIDO Espliquis.

EUSEBI Vosté te una filla?

CANDIDO Sí, senyor.

EUSEBI Aquí te la causa del meu mal. Ella es qui m' ha posat en aquest estat.

CANDIDO Y qué?

EUSEBI Que jo l' estimo, ella m' estima, vosté l' estima...

CANDIDO Sí, tots l' estiman.

EUSEBI Alto, tots no! No més nosaltres.

CANDIDO Bueno, y qué vol dir ab aixó?

EUSEBI Que vosté te 'l remey á las mans.

CANDIDO Jo!

EUSEBI Sí. Donant el consentiment per casarnos.

CANDIDO Patám! Ja está dit!

EUSEBI Més aviat está fet.

CANDIDO Just, granota fícat al cove! Pero, calli ja ho entench... Ja, ja, ja, ja! (*Rihent.*) Vosté dèu sé 'l fill?...

EUSEBI Sí, del meu pare.

CANDIDO Per qué no parlaba més aviat! Are ho comprench tot, vaya uns sustos de donarme. Sí, home, sí; tot s' arreglará.

EUSEBI Es dir que hi consent?

CANDIDO Sí, home: aixís hem quedat ab lo seu pare.

EUSEBI Qué diu! Vosté s' equivoca.

CANDIDO No, senyor, es la vritat. El seu papá acaba d' anarsen d' aquí y hem deixat l' assumpto arreglat.

EUSEBI No pot ser.

CANDIDO L' hi dich que sí.

EUSEBI No!

CANDIDO Sí.

EUSEBI Vaja no!

CANDIDO Pero per qué?

EUSEBI Perque 'l papá no es capás de fer cap paper ridícul.

CANDIDO Fassi 'l favor!

EUSEBI Y es clar, home; el meu papá fins que sápiga per mi mateix el parer de vostés, es incapás de presentarse.

CANDIDO Donchs ja s' ha presentat.

EUSEBI Be que vol ferme riurer?

CANDIDO Vosté deu voler que jo ho fassi. El seu papá ha vingut dihent que vosté abiat vindría.

EUSEBI Que jo vindría! Y vagi!

CANDIDO Pero calli!

EUSEBI Qué?

CANDIDO Si vosté l' ha d' haber vist?

EUSEBI Jo!

CANDIDO Sí. Perque quan ell sortía vosté entraba.

EUSEBI Deixis de bromas.

CANDIDO Vosté no s' ha trobat al entrar ab un senyor?

EUSEBI Sí.

CANDIDO Veu?

EUSEBI Ah y aquell era 'l meu papá?

CANDIDO Vosté dirá.

EUSEBI No que ho dirá vosté. No 'm fassi bobejar. Aquell senyor no 'l conech, ni l' he conegut may.

CANDIDO Es dir que no ho es?

EUSEBI No.

CANDIDO Llavoras de quin jove parlaba si no es vosté.

EUSEBI Com! Perque diu que ha vingut?

CANDIDO Per lo que ve vosté.

EUSEBI Per la Leocadia?

CANDIDO Sí, senyor.

EUSEBI Y vosté hi ha consentit?

CANDIDO No l' hi he dit.

EUSEBI Es dir que tinch dos rivals?

CANDIDO Dos!

EUSEBI Sí, senyor, dos. A la seva senyora un tal Eusebi l' hi ha demanat la filla y aqui ve un senyor á demanarla pe 'l seu fill. Pero tréguinsho del cap; jo la vuy, y será meva.

EUSEBI Y cá!

CANDIDO Gos! Pero be, quí es vosté?

EUSEBI No n' ha de fer res de qui soch.

CANDIDO No?

EUSEBI No. Y pobre de vosté, del Eusebi, de aquest senyor y de la seva senyora, si no logro 'l meu objecte.

CANDIDO Com s' entent! Surti d' aquí!

EUSEBI Sí, senyor, are, pero tornaré aviat. Y si 'm diuhen que no...

CANDIDO Qué fará?

EUSEBI Qué faré? Miri, agafantlos aixís un derrera del altre, no 'n quedará cap de viu. Ja ho te entés? (*Eusebi agafa per las solapas á don Cándido y l' acorrala prop la taula, fentlo caure assentat surtint corrents per el fons dreta.*)

ESCENA XIII

DON CANDIDO *á poch* LEOCADIA (*Després de una pausa, torna en sí del espant, y crida.*)

CANDIDO Agafeulo! Pero qué 's aixó! Estich capolat! Quin genit! Dèu me 'n guart de tenirlo per gendre.

LEO. (*Per el fons esquerra.*) Papá.

CANDIDO Veus be. Escolti senyoreta.

LEO. (Pobre de mí!) (*Apart.*)

CANDIDO Com es que á pesar dels meus consells (*Ab to de reny.*) y de fer tots los medis per pujarla com noya de sa casa, dona tanta corda al jovent?

LEO. Y are!

CANDIDO No 't valdrá fer lo dessimulat.

LEO. Papá, si no s' esplica!

CANDIDO Qué m' espliqui, eh! No crech que fassi falta. Pero en fi, aveure com t' arreglas.

Quí son aquesta colla de ximplets que ens marejan tot avuy?

LEO. Qué sé jo!

CANDIDO No ho saps?

LEO. No. Pero digui, qué ha passat?

CANDIDO No 'm faltaría res més que 'm fessis fer l' historia de las tevas tonterías! Estich enterat de tot, y dona gracias á ta mare...

ESCENA XIV

Dits y DONYA VICTORIA. (*Entrará al temps de dir lo referent á ella per la porta de la part lateral esquerra.*)

VICTORIA Ja soch aquí. Pots dármelas personalment. Pero avans m' has de dir de qué.

CANDIDO No crech que fassi falta. Ja deus estar satisfeta?

VICTORIA De qué?

CANDIDO Qué vols seguir la broma? Aveure si entre tots perdré l' enteniment.

VICTORIA Pero de qué 't queixas?

LEO. Aixó es: Digui?

CANDIDO Quí es aquest ximplet que acaba de sortir tot desesperat?

LEO. No ho sé.

CANDIDO No ho sabs?

LEO. No.

CANDIDO Y diu que t' estima!

VICTORIA Y qué? Es dir que si á un jove l' hi agrada una noya, ella te la obligació de saber qui es, com se diu, ó lo que vol?

CANDIDO Sí, senyora.

LEO. No, papá; pot haberhi joves que jo 'ls hi agradi, y en cambi...

VICTORIA A tú no agradarten cap, y n' hi menos ficsarte ab ells.

CANDIDO Pero quan un jove te l' atreviment de venir á trobarme...

VICTORIA Y qué?

CANDIDO Ah, no hi ha res de particular! Entesos.

VICTORIA Pero be, esplícat. Qué ha passat?

CANDIDO Poca cosa. Que acaba de sortir d' aquí un jove tant exasperat, que m' ha jurat matar á tothom si no 's pot casar ab tú.

LEO. Reyna santíssima!

VICTORIA Será 'l mateix beneyt que m' ha vingut á trobar no fa molt, dihentme lo mateix.

CANDIDO No pot ser.

VICTORIA Per qué?

CANDIDO Perque 'l jove que tú dius y que sab que 's diu Eusebi, també entra en la llista dels difunts.

VICTORIA No será tant fiero el *leyon como lo pintas*.

CANDIDO Ja te l' encararé quan torni.

VICTORIA Es dir que tornará?

CANDIDO No t' ho dich.

VICTORIA Y per qué?

CANDIDO Per fer la matansa.

VICTORIA Si per cas que comensi per tú que farás de Vermout. Ahont vas á tractarnos d' aquesta manera.

CANDIDO Veurás: no estém per ximplerías. Lo qu' hem de pensar es que aquest pillet no 's trobi aquí ab lo papá del Enrich.

LEO. Qué ja ha vingut?

CANDIDO Sí, senyora. (*Ab cantarella.*)
VICTORIA Y com habéu quedat?
CANDIDO Que sí.
LEO. Ay, papá! No sé que l' hi faría de contenta! (*Volentlo abrassar.*)
CANDIDO Ves, ves. No 'm rebreguis. Are tenim de pensar en altre cosa.
VICTORIA Quina?
CANDIDO Com nos desfém de aquest parell de cridayres?
VICTORIA Al Eusebi deixal per mí.
LEO. Y vosté dona 'ls despatxos al altre. (*A don Cándido.*)
CANDIDO Just. Aviat está dit!
LEO. No sé veure 'l perill.
VICTORIA Donas ordres al criat que no 'l deixi entrar.
CANDIDO Y dará un escándol?
VICTORIA Pitjor per ell, jo ho voldría, aixís acabaríam més aviat.
CANDIDO Ell sí que acabará aviat ab nosaltres.
VICTORIA No siguis tant gallina.
LEO. No tingui por.
CANDIDO Por, jo. Jo por! Are 'm veureu. (*Trucan.*) Ay! (*De primer va cap al fons y al sentir trucar recula espantat.*)
VICTORIA Qué passa?
CANDIDO Res! Qué... no ho veus...?
VICTORIA Ves, ves, avisa á n' en Valentí, no fos cas que vingués.
CANDIDO Are! (*Va cap al fons y al ser prop la porta tornan á trucar.*) Ay! (*Recula un ó dos passos y al fi tot tremolant se 'n va per 'l fons dreta tot dihent.*) Sant March, santa Creu, santa Bárbara... etz.!

ESCENA XV

DONYA VICTORIA *y* LEOCADIA

VICTORIA Si que t' ho portabas callat.
LEO. Si no sé de qui 'm parlan!
VICTORIA De debó?
LEO. L' hi juro. Fora del Enrich, no conech á ningú més, ni recordo que cap jove m' hagi dirigit la més petita paraula á n' aquet objecte.
VICTORIA Es estrany. Y mira lo que son las cosas. No conech á l' Enrich y ab tot ja hauria triat desseguida.
LEO. A n' ell, no es vritat?
VICTORIA No, al altre.
LEO. Quin?
VICTORIA Al que 's diu Eusebi, al que ha parlat ab mí avans de venir el teu pare.
LEO. No, mamá! N' hi pensarhi!
VICTORIA Per tú farás. Jo ja hi dit lo que faría.

ESCENA XVI

Ditas, DON CANDIDO *y* DON BARTOMEU.
(*Venen per el fons dreta tot conversant.*)

BART. Donchs, sí, no l' he trobat á casa com habiam quedat, y torno per saber si ha vingut. (*Entran en escena y al veurer á las senyoras, las cumplimenta.*) Per servirlas!
CANDIDO La meva senyora y la nostre filla.
BART. Molt me complau en saludarlas.
CANDIDO El senyor es el papá del Enrich.
VICTÓRIA Celebro molt de coneixel.

LEO. Repeteixo 'l mateix.
BART. (*A Cándido.*) Y qué? Ha vingut ó no?
CANDIDO Jo no l' hi vist.
BART. M' estranya en gran manera.
CANDIDO Per qué?
BART. Perque per las senyas que m' ha dat el porter, á qui he preguntat, sé de cert que ha de ser ell el que ha vingut no fa molt.
CANDIDO No sé que l' hagi vist.
BART. Ni jo tampoch.
CANDIDO L' únich que ha estat aquí, desde que tú has marxat, ha sigut un taranbana que no pot ser en cap manera 'l teu fill.
BART. Per qué?
CANDIDO Perque se m' ha enfadat de mala manera al dirli qu' había ofert la má de la Leocadia.
BART. Paperot qu' ha fet.
VICTORIA Y no m' has dit que al saber el nom del altre jove que ha parlat ab mí, s' ha exasperat molt més?
CANDIDO Y tal, si semblaba una fiera.
BART. Paperot també.
CANDIDO Y el voler matar á tothom?
BART. Comedia!
CANDIDO Llavoras estima de debó á la noya?
BART. Més comedia.
CANDIDO Com!
BART. No! Alto, això no! L' estima com un boig.
CANDIDO (Ja 's coneix.) (*Apart.*)
LEO. No ho entench.
VICTORIA Ni jo.

CANDIDO Aveure lliguem caps. (*A Victoria.*) El jove que ha parlat ab tú. Com era?

VICTORIA Que 't diré jo... moreno, bigoti negre, cabell rissat...

BART. Es ell!

VICTORIA No pot ser. L' hagués sentit cridar al saber que hi había un altre pretendent. Si semblaba trastocat. El desafiaré, el mataré, pobre d' ell!...

CANDIDO Sí, vaja com á mí.

VICTORIA Y á més m' ha dit que 's deya Eusebi.

BART. Ja, ja, ja! (*Rihent.*)

CANDIDO Y are!

BART. Sí, home! el seu nom. Eusebi Enrich.

CANDIDO Ja comprench!

VICTORIA Quina broma!

CANDIDO No, val més que diguis: Quin xasco.

LEO. No torno de la sorpresa. Es dir que l' Eusebi y l' Enrich?... (*Eusebi es presenta per el fons dreta.*)

EUSEBI Servidor de vostés.

ESCENA ÚLTIMA

Dits y EUSEBI

LEO. Enrich!

EUSEBI Leocadia! (*Al anarse á donar las mans don Bartomeu l' agafa y apartantlo l' hi diu.*)

BART. Vina, vina, bona pessa! Quin modo d' enredar.

EUSEBI Jo!

BART. Quí no 't feya di 'l teu apellido?

EUSEBI Oh! Primer tents de saber si algú me l' ha preguntat.

CANDIDO Ab axó te rahó.
VICTORIA Es vritat.
EUSEBI (*A Leocadia.*) Y qué hi ha, qué hi diuhen 'ls papás?
LEO. No crech que hi hagi oposició.
EUSEBI No més ho creus? Vuy aclarirho.
LEO. Vols dir?
EUSEBI Deixam fer. Ascoltin. (*Dirigintse al grupo format per los altres tres personatges.*) Ja que tota la familia está reunida, me permeten una pregunta?
CANDIDO Digui.
EUSEBI Qué han decidit respecte el casament?
CANDIDO Nosaltres... de moment... sap?...
EUSEBI No sé res. Vostes m' ho han de dir.
BART. Tot está arreglat.
EUSEBI Apreti sogra! (*Agafant la má de don Cándido y estrenyentli.*)
CANDIDO Ep, ep! No tant home, no tant!
EUSEBI (*A Victoria fent lo mateix.*) Vosté també. Apreti, apreti?
VICTORIA Uy, que fa, m' ha fet mal!
LEO. Enrich! (*Com renyantlo.*)
EUSEBI Ja está acabat.
CANDIDO Y per qué ha fet tot axó?
EUSEBI Vol que l' hi digui la vritat? Ni ho sé, un capritxo. Vaig créurem ab pochs mérits per obtenir la má de la Leocadia y me vaig dir: «Faixa ó caixa,» jugantme 'l tot per el tot.
CANDIDO No l' entench.
EUSEBI Que hi procurat aburrir á vostés, presentantlos dos tipos ben esbojarrats, y ferlos axís decidir en favor meu.
CANDIDO Y cregui que ho ha lograt.

EUSEBI Aixís ho veig.
CANDIDO Cuestió acabada. Bartomeu quan vulguis podrém parlar ab calma del assumpto.
BART. Estich á las tevas ordres.
EUSEBI Com s' enten? calma, calma! No, senyors, al vapor. No es aixís mamá? Oy que sí Leocadia?
VICTORIA Me 'l menjaría á petons!
BART. En bona part vas.
CANDIDO Ja tens rahó.
VICTORIA Vaja, ja teniu lo que voliau?
LEO. No encara.
EUSEBI Qué falta?
LEO. Que ho aprobin los senyors.
CANDIDO Pregunta á veure que 'ls sembla.
LEO. Jo!
VICTORIA Donchs quí.
EUSEBI Un servidor. (*Adelantantse al públich.*)
La broma, bona ó pesada
m' ha donat bon resultat.
Qué 'ls sembla de la comedia,
pot contarse en aquest cas?
La contesta que 'ls demano
aplaudint la poden dar.
Ja ho saben, vostés disposan;
estém lo fallo esperant.

TELÓ.

Obras del mateix autor

Lo baster de Santa Pau, drama en 3 actes.
La serp de la gelosía, drama en 3 actes.
L' abim, drama en 3 actes.
Lo geni del mal, drama en 3 actes.
Amunt y crits, comedia en 3 actes.
Ella y ell en lo Parch, diálech en 1 acte.
Qui oli remena..., sainete en 1 acte.
Home á l' aygua, comedia en 1 acte.
Entrar per la finestra, comedia en 1 acte.
Faixa ó caixa, comedia en 1 acte.

LO TEATRO REGIONAL

82 OBRAS PUBLICADAS

	Ptas.
L' Agulla, drama, 3 actes	2
Sortint del ou, diálech	0'25
Claris, drama, 3 actes	2
Lo Teatro per dins, c., 2 actes. . .	1'50
Sant Jordi mata l'aranya, c., 1 a.	1
La dona y la baylerina, c., 1 a.	1
Pintura fi de sigle, 1 acte	1
Un' altra sogra, comedia, 1 acte .	1
Las Joyas de la Roser, d., 3 a. .	2
Tot per las donas! 1 acte	1
L' esclau del vici, monólech. . . .	0'50
La feyna d' en Jafá, c., 1 acte . .	1
Los aucellets, comedia, 3 actes . .	2
La mosca al nas, comedia, 1 acte	1
La firma d' en Rovellat, c., 1 acte	1
La tornaboda, comedia, 1 acte . .	1
¡¡Xerraire!! Monólech	0'50
Lo quarto dels mals endressos, 1.	1
Qui oli remena... Juguet, 1 acte. .	1
La flor de la montanya, d., 3 a. .	2
Tres personas, juguet, 1 acte . . .	0'50
¡Tot per ella! Comedia, 1 acte. . .	1
Per contradicció, comedia, 1 acte	0'50
La mort de Nerón, tragedia, 1 a.	0'50
Un músich de regiment, s., 1 acte	1
La Dama de Reus, drama, 3 actes	2
Un rey de pega. monólech lírich.	0'50
Dos companys mal avinguts, 1 a.	1
La Pescatería, sainete. 1 acte . . .	1
La Casamentera, joguina, 1 acte .	1
Las esposallas de la morta, t., 3 a.	1
Los gelos de la Coloma, p., 1 acte	1
Un bateig á cops de punys, c., 1.	1
Una dona y un Deu, comedia, 1 a.	1
Si, senyors, monólech	0'50
Lucrezia Borgia, joguina, 1 acte .	1
Lo diner, comedia, 3 actes	2
Lo marit de la difunta, j., 1 acte .	1
L' ocasió fa 'l lladre, proverbi, 1.	1
Mestre Jan, drama, 3 actes	2
Lo somni de la Ignocencia, s., 1 a.	1

	Ptas.
Home á l' aygua, comedia, 1 acte	0'50
Lo rei de la Sila, comedia, 1 acte	1
Las tres alegrías, comedia, 1 a. .	1
¡Dorm! sarsuela, 1 acte.	0'50
Setze jutjes... sarsuela, 1 acte . . .	1
A la lluna de Valencia, c., 2 a. .	1'50
Als peus de vosté, joguina, 1 acte.	1
La herencia del oncle Pau, c., 4 a.	2
Los tres toms, quadro costums, 1	1
De teuladas en amunt, s., 1 acte . .	0'50
La mort de Aníbal, tragedia, 1 a.	1
La festa del adroguer, s., 1 acte	1
Un embolich de cordas, c., 2 actes.	1'50
Lo timbal del Bruch, drama, 4 a.	2
Lo mestre de minyons, quadro, 1	1
Entrar per la finestra, c., 1 acte	0'50
Matrimonis á Montserrat, s., 2 a.	1'50
La llupia, joguina, 1 acte	0'50
Una poma per la sed, j., 1 acte. .	1
D' estudi, monólech	0'25
Lo gech d' en Migranya, s., 1 acte	0'50
Los Encants de Sant Antoni, s., 1.	1
Verdalet pare y fill, s., 2 actes . .	1'50
Lo grá de mesch, drama, 4 actes. .	2
A pel y á repel, juguet, 1 acte. . .	1
Las erradas del papá, s., 1 acte. .	0'50
La copa del dolor, drama, 3 actes	2
Dispensi, hi ha principal, c., 1 a.	1
La vida al encant, comedia, 1 acte	1
Lo diari d' en Brusi, joguina, 1 a.	0'25
La marca de foch, drama, 3 actes.	2
L' home de l' orga, monólech . . .	0'50
Claris, drama, 3 actes	2
L' home dels nassos, h., 1 acte . . .	1
Tocats de l' ala, comedia, 1 acte.	1
Lo célebre Maneja, sarsuela, 1 a.	1
Un sarauista, monólech	0'50
Riallas y plorallas, comedia, 3 a.	2
Las ametllas d' Arenys, c., 1 acte	1
Vida y mort, epissodi, 1 acte . . .	1
Faixa ó caixa, comedia, 1 acte . .	1

Tipografía La Académica, Ronda Universitat, 6: Barcelona - Teléfono 861